

Η ΑΥΤΟΠΑΘΕΙΑ

ΣΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

- ★ Δηλώνεται με : Αυτοπαθητικές Αντωνυμίες (Βλ. Σ.Α.Ε .. 110)
Μέσα αυτοπαθή Ρήματα (Βλ. Σ.Α.Ε .. 63)
- π.χ. Ὁ Πᾶς λούει ἑαυτὸν Ὁ Πᾶς λούεται
Ἕμεῖς γυμνάζετε ὑμᾶς αὐτοὺς Ἕμεῖς γυμνάζεσθε
ῤίπτω ἑμαυτὸν εἰς κί νδυνον ῤίπτομαι εἰς κί νδυνον

- ★ Η αυτοπάθεια παρουσιάζεται στο λόγο με τις εξής μορφές

α) Ἄμεση αυτοπάθεια ή ευθεία αντανάκλαση

- Όταν το πρόσωπο ή το πράγμα που δηλώνει η αντωνυμία είναι το ίδιο με το υποκείμενο του ρήματος ή του ονομαστικού τύπου (δηλ. απαρεμφάτου ή μετοχής) στον οποίο συνάπτεται.

π.χ. Γινῶθι αὐτόν
Ὅρῃσθις ἔπει σεν Ἀθηναίους ἑαυτὸν κατ'ἀγειν
Ὅ γι γνάσκων ἑαυτὸν σφός ἐστι.

β) Ἐμμεση ή πλάγια αντανάκλαση(ή αυτοπάθεια)

- Όταν, ενώ βρίσκεται σε δευτερεύουσα πρόταση, αναφέρεται στο υποκείμενο της κύριας.
- Όταν, ενώ συνάπτεται σε ονομαστικό τύπο (απαρέμφατο ή μετοχή) δεν αναφέρεται στο υποκείμενο του ονομαστικού τύπου, αλλά στο υποκείμενο του ρήματος εξάρτησης.

Πχ. Νεμεσᾶ (εκδι κεί ται) ὁ Θεός, ὅταν τις ψέγη τὸν ἑαυτῷ (δηλ. τῷθεῷ) ὁμοιον
Ξενοφῶν ἔδει α μὴ ἀνήκεσαι κακὰ γένοι το ἑαυτῷ
Ἐπέ σκημαν ἡμῖν τι μαρεῖν ὑπὲρ αὐτῶν Ἀγόρατον
ὄκ ἤρξε τῶν ἔθνῶν τούτων οὐχ ἑαυτῷ ὁμογλώττων ὄντων

Σημείωση :

Συχνά συμβαίνει αντί των αυτοπαθητικών αντωνυμιών να χρησιμοποιούνται το γ' προσώπου της προσωπικής αντωνυμίας ή οι πλάγιες πτώσεις της επαναληπτικής αὐτός-ή-ό

π.χ. Οἱ Θεσσαλοὶ ἐφοβήθησαν μὴ ἐπὶ σφός (αντί ἐπὶ σφός αὐτοὺς ἢ ἑαυτοὺς) ὁ στρατός χερήρη.

ΣΤΑ ΛΑΤΙΝΙΚΑ

- ★ Δεν υπάρχουν αυτοπαθητικές αντωνυμίες και είναι σπάνια τα μέσα αυτοπαθή ρήματα
★ Η αυτοπάθεια δηλώνεται ως εξής :

♦ Για το γ' πρόσωπο :

- Με το γ' πρόσωπο της κτητικής (suus-a-um)
- Με το γ' της προσωπικής (sui, sibi, se, a se)

➤ Ισχύουν τα παραπάνω για την ευθεία και πλάγια αυτοπάθεια ή αντανάκλαση

π.χ. Cassiope superba forma **sua**, cum Nymphis **se** comparat

Ευθεία

Puella rogavit materteram, ut sibi paulisper **sua** sede cederet

Ἐμμεση ή πλάγια

(Germani) vinum ad **se** importari non sinunt

Ευθεία

Ἐμμεση: δεν αναφέρεται στο υποκείμενο του απαρ. (vinum) αλλά στο υπ. του ρήματος (Germani)

- Η κτήση χωρίς αυτοπάθεια για το γ' προσ. εκφράζεται με τις πλάγιες πτώσεις της **is**
π.χ. monumentum eius (κάποιου άλλου) # monumentum suum (του ιδίου)

♦ Για το α' και β' πρόσωπο :

- Με τις πλάγιες πτώσεις της προσωπικής αντωνυμίας α' και β' προσώπου
π.χ. amas te, nos tenebamus